

דף נ.

עין משפט א.

יו"ד סימן קלט פנייה ב

ג. אליל של ישראל אין לה ביטול לעולם ^א אבל של עכו"ם ותשמישיה ונויה יש להם ביטול אבל תקרובתה ^ב אין לה ביטול.

דף נ:

עין משפט א.ג.

או"ח סימן תקלז פנייה יב

יב. אין נוטלים התולעת שבאילן ^ד בחוה"מ, ולא נותנים זבל שלא ימות האילן ^ה, אבל סכין האילנות והפירות בשמן ^ו.

עין משפט ב.

או"ח סימן תקלז פנייה יא

יא. אסור לקצץ עצי אילן לתקנו, ואם ניכר שעושה בשביל להאכיל לבהמתו כגון שקוצץ מצד אחד מותר ^ז.

ב. מברייטא שם דף נ"ג, אבל של עכו"ם יש להם ביטול ממשנה שם נ"ב. ושל ישראל שאין לה ביטול ה"ה לנויה והטעם דתקרובת ע"ז אין לה ביטול אפי' של עכו"ם כיון דאליל עצמו ונויו תלויין בשלימותו וכל זמן שהוא שלם עובד אותו וכן מחזיק הנוי אבל אם נפסל בטלה ממנו מחשבה זו משא"כ בתקרובת דאפי' דבר מועט שאינו חשוב מקריב לפניו נמצא דלא פקע איסורו אם נפסל. ט"ז ס"ק ד'.

ג. מימרא דרב גידל בדף נ'.

ד. מברייטא בע"ז דף נ' ע"ב ורש"י שם, וכתבו התוס' שאינו אבד בהמתנה עד אחרי המועד, דאם לא כן מותר. ובתירוצ' שני כתבו אפי' יאבד לגמרי אסור משום טירחא יתירה, וכך הסכים המ"א בס"ק י', ומ"ב אות ל"ה.

ה. גם זה אסור משום טירחא יתירה.

ו. דאין בזה טירחא יתירה ואם לא יעשה הוי דבר האבד. כה"ח אות נ"ז.

ז. ובכל הדברים האלו ראוי שלא יערים דתרתני בעינן שיהיה כוונתו להיתר וגם מעשיו יהיו מוכיחין שזה כך. כה"ח אות נ"ב. ואדם חשוב צריך ליזהר אפי' בדבר האבד שמא יטעה העולם לומר שכוון מלאכתו במועד. ט"ז ס"ק ו', מהב"י בשם הרוקח, אבל בבד"ה כתב להתיר אפי' באדם חשוב. שם אות נ"ג.